

ΕΘΝΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΦΡΑΙΜ Κ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ

ΑΝΕΠΙΣΤΑΣΤΟΙ ΚΡΙΣΙΣ
ΕΠΙ
ΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ
ΤΗΣ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

Προκειμένου όπως πραγματοποιηθούν, ζητήματα έχουν σχέση προς την λαϊκή θέληση στενωτάτην, αλλοιανόμεθα την ανάγκην όπως αὐτὸν προπότερον δηλωσωμεν διὰ οὐδαμῶς ἱμνησέμεθα: ὅτε θυμασθὸν αἰσθησάμενος, τῶν λαϊκῶν κυριώτερων, ἤ, οὐδὲν μὲν βαρύνεται ἐκ τοῦτοιοῦτος ζωντῶς ὅπως βλέπω μὲν ἀπὸ τοῦ ὑπερπρεσβυτέρου καὶ κατὰ φύσιν. Εἰ περ τις καὶ ἄλλος γυναικίονες διὰ τοῦ λαοῦ ἔχον ἀπρὸς συνειδήσειν τῶν ἐκείνου διεισδυμένων δύναται νὰ ἔχῃ καὶ ἑρῶν, ἀνελπίστῶν τῶν αὐτοῦ καθεύδοντων καὶ διὰ ἑαυτῶν τῶν τυγχάνει δὲ ὀφείων ἐπιτελεῖν τοσοῦτοι μεγαλότερα ἢ ἀπαρατηρήτῃ ἐκ μέρους τοῦ λαοῦ προθυμία πρὸς ἐκτέλεσιν τούτων, μετὰ μεγίστης δὲ συμπαθείας καὶ ἐκτιμήσεως ἀπεβλέψαντες πρὸς τοὺς ἀκείνους ἀγῶνας τοῦ δικαιοκρατοῦ λαοῦ ὑπὲρ τῶν ἐκείνου ἀπολύτων δικαιωμάτων ὅσον ἀφῆκε τὴν διαθυνοῖν των ποινῶν, καὶ ὑποσέμεται, αἰνεῖας ὁρῶν διὰ ἐλπίσιν θνητῶν να λαμβάνουσιν ὅπως τελώγεται ὅτε τὸ ἀγρυπνῶν ὅμμα καὶ κατὰ τὴν ἀναπηρεαστον γυνώσκην τοῦ λαοῦ εμφανισθῶς ἐκ-θλασθῇ καὶ ἐκ-βλασθῇ.

Ἄλλ' ὁρῶται αὐταὶ περὶ τῶν
λαϊκῶν ἐλευθερίων ἰδεαί· δὲν
πράττει ποσῶς, νομίζομεν, νὰ
σχητίζωνται πρὸς τὸ οὐλομένην ζῇ
τῆς Ἀευκωτίας ἐπὶ τοὺ παρόντες,
καὶ πόσον ἐν πεποιθήσει φρονουμένῃ
ὅτι σφαγισμὸς λαϊκῶν δικαιομα-
των, ὧς ἐπὶ θορυβοποιοὺν τινῶν
καὶ ἰδιοεὐλῶν ὀργάνων τοῦ τύπου
δικαιομπανισθῇ, δὲν συνέβη ὥστε νὰ
χωρῶνται ἐπικρίσεις περὶ τυραννικῆς
πολιτείας ἢ τάδεως τοιαύτης ἐκ
καλῆςαισθητικῆς ἢ πολιτικῶν ἡμῶν
ἡγέτων. Ἐρρέπει νὰ μὴ κρίνῃ τις
σοβαρῶς, ἀπαύτως καὶ ἀμαρολήπτως
ἡμεῖς ἀντιπιδυνάμει καταφερόμενος
ἰσὺα ὡςπαρόντων προσωποκρίτων.
ἐν Αευκωσίᾳ ἐπὶ διαβέβησιν ἀντι-
λαϊκῆς καὶ τυραννικῆς. Διότι κατ'
ἀρχὴν οὐδεὶς βεβίβως ἀρνεῖται·
ἴδω, προκείμενον περὶ τοσοῦτου σπου-
δαίου καὶ ἐνδιαφέροντος ζητήμα-
τος εἶναι τυγχάνει τὸ ἐκπαθευτικόν,
πρέπει νὰ ἐκφρασθῇ ἢ λαϊκῇ βοῇ
λυσὶς ὀρίσουσα τὴν ἐφορεσὶν εἰς
τὴν θὰ ἐμπιστευθῇ ὅσο χιλιάδων
σχεδὸν Ἑλληνοπαίδων τῆς Αευ-
κωτίας καὶ ἄλλων τῆς Νήσου με-
ρῶν ἢ παιδαγωγία ὑπὲ τὴν γενι-
κωτέτην αὐτῆς ἔνοιαν καὶ σῆμα
σαν. Ἰλᾶσθαι δὲ πάντες ἄλλω, ἔχο-
μεν τὴν βεβαιότητα, συμφωνεῖ
πρὸς ταῦτα ὁ Μάικαρ. Ἀρχιεπίσκο-
πος, ἀναβῶν εἰς τὸ ὕψατον ἔξιμα
τῆς Κυρ. Ἐκκλησίας διὰ τῆς
πανσθενούς συνάμεως τοῦ λαοῦ τῆς
τῆς ἐκκλησιαστικῆς τῶν λαϊκῶν δι-
καιωμάτων ἔτινα διὰ πολυετοῦς καὶ
ἀγανακτικῆς δράσεως ἡ Α. Μ. ὁπε-
σομένης. Τὸν σεβασμὸν ἄκριδὸς ἐν-
τον πρὸς τὰ δικαιώματα τοῦ λαοῦ, ἐν

ποιμαίνει, διαθῆλον δ' Ἀρχιεπίσκοπος ἐκέλευσε πρὸ μνηδὸς καὶ πλῆον τὰς ὑφισταμένους παρ' ἑμὲν ὁδοῦ ἐκπαίδευτικῆς ἐπιτηδεύσας αἰνέτας ἀναμφοβηγῆτως ἐξεπροσώπωνουν τὰς τέως ὑπαρχούσας μερίδας, δηλονότι αὐτὸν τὸν λαὸν τῆς πρωτεύουσας δόδωλινον. Καὶ τοῦτο βεβαίως ἐπράξεν οὐκ ἵνα ὑπονοηθῇ καὶ ἐξ ἀκωίστατος εἶτι θεωρεῖται τὸν λαὸν καὶ ἡδὴ διηρημένον κομματικῶς, ὅπως ἡ δὲ ἑλευθερίον διὰ τὴν Κύπρον σύμπεσαν ὑπὸ πάσαις ἐξοφίν. Ἀλλὰ διότι πάντως εἶχεν ὅπ' ὅψαι εἰς ἐν τῇ προσώπων τὸν εἰς τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν κληθέντων συνηνεγροῦτο ἢ ἐκτίμωσις πάντων ἀνεξαρτήτως τῶν πολιτῶν. Δευκωσίας καὶ θὰ ἦ το ἐπομηνεύον θυνατὶν ἐν ἀγαστῇ καὶ ἀδελφικῇ συνεργασίᾳ νὰ ληφθῶσι περὶ τὴν σχολικὴν τῆς πρωτεύουσας μέτρα ἀνηρξοῦντα πιστῶς καὶ ἀκριβῶς τὴν λαϊκὴν θέλησιν, χωρὶς οὐδαμῶς νὰ παρέχεται καὶ εἰς τὸν ἐλάχιστον τῶν πολιτῶν ἀφορμὴν παραπλάνου.

Ἡ ἰδέα ἀνεῖναι ἐντούτοις δὲν ἐ
πραγματοποιήθη μὴ παρουσασθῆναι
τὸν βραδύτερον τὸν ἀποτελευτῶντα
τὴν ἐφορσίαν τῶν ἰδιωτικῶν σχο-
λείων καὶ τοῦτο ἔνεκα τῆς πέρυσιν ἐπι-
λήψεως ἐντὶ Ἀρχιεπισκοπῆς, μετὰ τὴν διέκ-
λογικὴν συνελθούσας διὰ τὴν προ-
εθραλίαν τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν ἀκλε-
γείσας κοινοτικὴν ἐφορσίαν ἀπεφασί-
σας συνεχίσαι μόνην τὴν εὐγενῆ ὑπὲρ
τῆς παιδείας δράσιν ἀναλαμβάνουσα
διὰ τῆς αὐτῆς εὐθύνης τὸ βαρύντατον καὶ
δυσχερέρτατον ἔργον τῆς ὑπὲρ τῶν
σχολείων μαρμυρίας.

Τις δυντως ἀμαρλάνηπος διαβλί-
πει ἐν τῷ ζήτηματι τοῦτῃ τυραν-
νικός διαθεσθός. ὡς λίαν ἐλαφρὸς ἡ
μᾶλλον κακοβόλος ἄγραφῃ, ἐκ μέ-
ρους τοῦ Πρωθυεράρχου ἡμῶν ἡ
μέλους τινὲς τῆς κοινοτικῆς ἀφορη-
σῆς, ἀφοῦ προφρονῶς ἐδῆλωσησαν δι-
θὰ ἐθέλοντο συνεργασίαν, ἐν τῇ
συμπερόντι ὁμως πάντοτε τῶν σχο-
λαίων καὶ οὐχὶ ὑπὲρ τοιαυτῆς πο-
τε βουνης δυνάμεως νὰ ἐπιθέσονται ἐκ-
κυνδυνου σοβαρὸν τὸ ἐκπαιδ. ἔργον;

Προτείνεται επιμόνως από τινον
εββ-μάζον ο καταρτισμός εγκύριου
δήλην επιτροπείας διά καθολικήν
ψήφωφφας τών πολιτών Δευκ-
σας εἰς ἐπὶ τῇ βάσει νόμου πολ-
τικού εἴτα ἀνευ τούτου, δι' ἐλλογ-
νῆς προκηρῶν τοῦ Ἀρχιεπισκό-
που· ὅσον ἀφορᾷ τὴν διὰ νόμου πολ-
ιτικὴν ἐκλογὴν δ «Κυρ. Φυλαξ»
ἐξέφρασ πολλὰς ἡγῆ τὴν ἐαυτοῦ
γνώμην ὑποστηρίζας ἐτι ὅφ' εἷς ὁ
ρουε ἐγένετο κατὰ τὸ εἶτος τοῦτο
ἡ σύνοδος τοῦ Νομοθετικοῦ ἀπέ-
βαινε τελείως ἀδύνατος ἐν συνεργα-
σίᾳ τῶν Ἑλλήνων βουλευτῶν μετὰ
τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐπομένως ἀ-
δύνατος ἡ πρότασις ἡ ἐπιψύφισις
οὐδεὶς ποτε νομοσχέδιον ἀνευ κιν-
δύνου καταστροφῆς τοῦ πανδήμου
ἐπιπρωθέντος πολιτικοῦ αὐτῶν
προγράμματος· ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν
ἐκλογὴν διά προκηρῶν τοῦ Ἀρ-
χιεπισκόπου πλεστοὶ ἐπὶ τῆς ἐκ-
ώδεις λόγῳ ὑπάρχον κατ' αὐτῆς.
Ὡς τοιοῦτον ἡμεῖς πρῶτον θεωροῦ-
μεν τὴν ὑπαρξὶν ἐπιτροπείας ἐπι-
σημῶς πείρου διὰ διεταγῆν ἐκλε-

γείσης ἥς τὸ κύριος οὐδαίς σεβάρως
 δύναται νάμφοθητήγη καὶ ἀφ' ἥς
 οὐδαίς ἡδύνατο νάπαίρῃσιν κεντημέ-
 να δεικνύματα· πλὴν τοῦτου μέγ-
 ισαι θυοχέρειαν διήρουν ὡς πρὸς
 τὸν καταρτισμὸν τῶν ἁλογιῶν κα-
 ταλόγων εἰς οὓς δὲν θὰ ἦτο ποσὸς
 ἐργατικὸν διὰ τὴν παιδείαν ἀν-
 ἑναγμενον καὶ οἱ δεκαοκταεῖς
 παιδὲς ὡς ὑπὸ τινων ἀπαιτεῖτο.

Ἐπιπλέον θάναφύστο τὸ ζήτημα τῆς ἐκδικάσεως τῶν ἐνοστάσεων, διέπρεπα μὲν ἀπὸ ἀξιωματικῶς νὰ κρίνῃ ἀνεκκλητῶς δὲ Ἀρχιεπισκόπος ἀλλὰ θὰ προσέκρουε πάντως εἰς τὰς γνώμας συμφεροντοσκόπων ἀντιπολιτευομένων ἐντιμῶς μωρίας ἀντιπροβάλλον περὶ τοῦτον ἀπαιτήσεις. Ὅτι, διὰ θὰ ἐβρίσκατο ὁ Μακαριώτατος πρὸ θαυμαστικῶν διὰ τὸ διὰ καίμωμ' ἵδρι ἐκδικάσεως τῶν ἐνοστάσεων ἀποδεικνύει τρανώτατα ἡ ἄρνησις τῶν ἀποταλούντων τὴν ἰδιωτικὴν ἐπιτροπείαν εἰς τὸν ἀνόλouthον τρόπον συμβιβασμοῦ. Προστέθη διγλονότι ἐπως συγκροτηθῇ πολυμελὲς ἐπιτροπεία εἰς 12 ἢ 24 προσώπων, ἐν ἣ ἰσραελῖμους νάντι προσωποποιεῖνται αἱ τῶς ὀφιστάμεναι δύο μερίδες, καὶ ἤτις ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου νά νάλαβῃ τὴν διεθεσμένην τῶν ἡμετέρων Ἐκπαίδευτηρίων ἡνωμένων ἐκτεκπροσωποῦντες τότε τὴν τῶς ἀντιαρχιεπισκοπικὴν μερίδα δὲν ἀπαδεύθησαν τὴν λύσιν ταύτην ἐμφανιστάτα δεικνύνοντες οὕτω ἑλλειψὶν ἐμπιστοσύνης πρὸς τὸν Ἀρχιεπίσκοπον, πῶς λοιπὸν αἱ ἀνθρωποὶ οὗτοι θὰ ἐδέχοντο ὅπως ἀποφανθῇ ἡ Α. Μ. ἀνεκκλητῶς ἐπὶ ἐνοστάσεων, ὅποια ἀφέντως θὰ ὑπάρχον ἰστέλλεται ἐν περιπτώσεσι ἐκλογῶν καὶ δὲν θὰ ἐγενώνοντο ἐν τοιαύτῃ περιπτώσεσι ἔριδες καὶ διχόνοιαι ὅποια ἐσημειώθησαν κατὰ τὸ ἐπάραιτον παρελθόν διαιρομένω ἐπισήμω πλέον καὶ ἀπὸ τὸν πρὸ λαοῦ εἰς δύο ἀντίπαλα στρατόπεδα;

Ἄρα γε τὰ πολύκροτα λαϊκὰ δι-
καιώματα, ἄτινα μετὰ περιπαθείας
παραδόξως καταρτίζονται τώρα ἑργα-
νικατοῦ τύπου. θὰ κατοστρέφοντο καί
ἐξαιτιθῆναι κατὰ τοιοῦτον οἰκτρὴν
τρόπον, ὡς παρίσταται ὑπ' αὐτῶν
δὲ θ' ἐν καὶ μόνον ἔτος πρὸς ἡμ-
πέδωσιν τῆς κοινωφελεστάτης εἰρή-
νης, εἰς ἣν ἐνύουν τινόμεν ἀπὸ
π. Φεβρουαρίου πάντες ὕμνον, διὰ
συννηγορίας τῶν δύο ἐφορευ. ἀπα-
φασίζετο ἡ λειτουργία τῶν σχολεῖων
ἐν ἡγυμνείων ἀνευ τῶν περιπετε-
ῶν καὶ τῶν κινδύνων νέας ἐκλογῆς.
ἄφ' οὗ ἄλλως τὰς δύο προεπιβου-
λαί εφορεῖαι αὐταὶ ἀνταποκρίνουν
ὀλέκλῳ τῶν νέων λαῶν τῆς πρωτεύου-
σης καὶ ἐπομένως ὀδὲν, ἀπολύτως
ὀδὲν παραπόνον διὰ ἡγείεσθαι ὑπ'. οὐ
θενός; Ἄλλ' ἡ ἐπιθυμία τινῶν ἐπω-
υποστρίψεως πρόσωπα τινα ὑπηρε-
τοῦντα ἐν τοῖς ἰδιωτικοῖς σχολείοις
πρόσωπα ἄτινα δὲν ἐθεύρου, ποσὴν
ὠφέλιμον ἡ κοινοτικὴ ἐφορεῖα ἐπω-
παμείωνται εἰς τὰς τάξεις τῶν παρ-
ῆμιν διδασκαλικῶν κόσμων, ἐματάων
εὐ πᾶσαν προέγχιον τὴν δύο ἐφο-
ρεῶν δὲν συνομολογεῖται ἄρα γε ὅ-
τι πάντων ἐπὶ ἀκέραια ἡ εὐθύνη
τῆς μαθητοσύνης τῶν αἰμιδισματικῶν

νήκει εἰς ἐκείνους οἷτινες ὑπὸ ἀτομικῶς τὰς ως λόγους ἔταξαν τὸ κοινὸν συμφέρον;

Καταλείποντες όμως δι' εὐθεσίαν
 ρον καιρὸν πᾶσαν κρίσιν ἐπὶ τῆς τη-
 ρηθείσης ὑπὸ τῶν στάσεων κατὰ
 τὸ στάδιον τῶν συνεννοήσεων ἐπὶ
 τοῦ σχολικοῦ ζητήματος, διαθεθα-
 ῖμεν ἐπὶ τοῦ παρόντος τὸ φιλόμο-
 ρον κοινὸν δι' ἀνεξαρτήτως τῶν
 προσωπικῶν διαθέσεων εὐαριθμῶν
 ἀτόμων τὰ ἡμέτερα ἐκπαιδευτήρια
 θέλουσι λειτουργήσαι κανονικῶς κα-
 ἀρθοκρινῶς ἐπιτελούσιντα εὐδυνεχίζον-
 τὰ ἅγιον ἔργον τῆς παραλλήλου ἐ-
 ναπύτξεως τῶν σωματικῶν τῆς
 ἑλληνικῆς νεότητος δυνάμεων. Ἡ
 πατριὴ ὁτοργή τοῦ σεπτοῦ Προ-
 ῶδρου αὐτῶν καὶ τῶν λαϊκῶν
 μελῶν τῆς ἐπιτροπείας θὰ ἐφορᾷ
 μετ' ἀμειψίστου καὶ ἀδιαπείτου μα-
 ρίμνης τῶν σχολικῶν ἐργασιῶν κα-
 τὰ ἐπιτελῶν μετ' εὐκρινεῶς καὶ
 ἀκραφνείας ἐνδιαφέροντος πᾶν εἶ-
 ἀπαιτεῖται πρὸς ὀρθὴν μόρφωσιν
 τῆς διανοίας καὶ διάπλασιν τοῦ ᾗθου-
 ῶν μαθητευομένου. Ἐν τῇ ὕψει
 δὲ τοῦτ' καθήκοντι θὰ ἔσχη, πεπλό-
 ῖμεν, τῇ ἐπιτροπείᾳ τῶν ἀρχαίων
 καὶ ἀντιλήψιν πάντων τῶν ὕγι-
 σταχισμῶν τῆς σύμπαντος ἀνεξαρτήτως
 προσωπικῶν οὐλαπειθῶν ἢ ἀντιπα-
 ρεῖων αἰνέας εὐδέποτε πρέπει νὰ
 ὑπολογίζονται ἐν τῇ ἐκτελείᾳ τοῦ
 καθήκοντος. Οἱ ἀριστοὶ πολιταὶ τῆς
 Δευκρωίας εἰς εὐανδρίαν καὶ ἀ-
 ἀνηκον πρὸ τῆς διαλλαγῆς μεριδ-
 ῶς συνασπισθῶσι περὶ τὸν θρησ-
 κευτικὸν ἥμῶν Ἀρχηγὸν βουλευσα-
 ῖμενοι μετ' αὐτοῦ τὰ ἀρίστα εἰς τὴν
 ὕγια παλθευσιν τῶν τέκνων αὐτῶν
 ἔχοντες ὑπ' ὅψιν δι' οὕτω φροντι-
 ζοῦσι κατὰ τὸν ἀρμοδιώτατον τρέ-
 πον παρὸ τοῦ μέλλοντος αὐτῶν κα-

της κοινωνίας ολοκληρώσει. "Δε μπορούμε να παραπλανηθούμε από το γεγονός ότι οι περισσότεροι πολίτες είναι άπολοι και ανόμοιοι. Η δημοκρατία δεν μπορεί να διαβουκολώνται διά τήν πλειοψηφία των πολιτών, αλλά μέσω της ελαχίστης ομάδας που μπορεί να εκπαιδευτεί."

απαιτήσιμους ἡμετέρας ἐπὶ τῇ ἀποστολῇ
ὡς τῶν αἰατικῶν δικαιοματίων
πρὸς οὐδεὶς ἀσθεθεῖ, ἀ ἀναμνηστικῶς
τὴν πρόσφορον ὥραν καθ' ἣν ὁ
κλήθηται πρὸ τῆς κλήτης ἵνα ἀνα
δειξῶσι τοὺς σχολικοὺς ἐθέρους ὡς
πάντας τοὺς ἄλλους τιλοῦχους τῆς
κοινοτήτης. Ἡεὶ, διὰ τὸ προσεγγί
σκειν ἐν τῷ ἀξ δεῖξωμεν ἐπὶ συ
νάμεθα νὰ ὁμονοῶμεν καὶ συνεργα
ζώμεθα μετ' ἀνυποκρίτου εὐκρινε
νίας ὡς πολῖται ἑαυφρονες καὶ φι
λοπράγεις. Καὶ ἄλλαι πόλεις ὑπερβα
λὸν διηρημέναι κομματικῶς, ὡς ἡ Ἀράναβις
Ἀρμόχωτος καὶ Λεμύσιος, ἐπὶ
τούτοις ἔσαν ἀφ' ἑρῶν τὰ σχολεία
ἐπὶ πολιτατικῶν ἔτιαν πρὸς ἀλλή
λους μετ' ἑξιαστάτου καὶ ἀξ ἐπαίνου
μετριοπαθείας ἤλπιον τὴν χεῖρα καὶ
συνεργάσθησαν ἐπὶ τῇ ἐξομῇ τῶν ἐκ
δουτικῶν αὐτῶν πράγματι ἐπὶ ὑψηλο
τέρου καὶ καθαρωτέρου ἄλλοτε ἐπι
πέδου Οἰκονομίας τῆς πρωτεύουσας,
ὑπαρκαμένους ἀράγειαιων ἐσθ' ἡ
ἀδιάλλακτοι πρὸς ἀνυπολόγητον ἡ
βικὴν καὶ δίκην βλάβην τῆς κοι
νότητος; Ἐλπίζωμεν ἐπὶ τῇ πόλει
ἀνένδυνον ἐν τῷ καὶ εἶδει τὴν προ
χίαν ἣν ἀκολουθοῦσα θὰ συνιθῇ νὰ
πολλύσθῃ τῆς δυνατῆς ὑπὲρ ξενοκρα
τικῆς πρὸς τὴν ἀντιπροσώπων

ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ
 ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΡΟ'ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ
 ΕΝ ΤΑΙΣ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤ. ΧΩΡΑΙΣ
 ΚΑΙ
 ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΡΟ'ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ
 ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ

Ὡς αἵτια τῆς τοιαύτης αὐ-
ξήσεως ὑπὸ τῶν διαφορῶν οἰκονο-
μολόγων ἀναφέρονται πολλά. Τὰ οὖ-
σιωδέστερα ὁμῶς ἦνε τὰ ἑξῆς :

Α') Ἡ ἐπέκτασις τῶν ἐνεργειῶν τῇ πολιτείας καὶ αὐτῆσι τὴν δαπανησάντα αὐτήν. Δαπανώσα ἡ πολιτεία διὰ τὴν παιδείαν, διὰ τὴν ἁπλοίαν πρὶν δὲ διέδωκε τίποτε σχεδὸν, διὰ τηλεγραφῶν, σιδηροδρόμων, δημοσίων ἔργων κ. ἀνάλογους τὴν δαμῆσαι πολυπληθεῖς ἀζομένων ἀναγκῶν, δαπανᾷ δι' ἡγεσίας αὐτῆς πρὶν ἥσαν ἀνυπαρκτοὶ λυσιδραστηριότητες ἡ τελείως ἀγνωστοί. Διὰ τὴν παιδείαν ἡ Γαλλία ἔδωκεν ἀπὸ 1830 2.258.957 φρ. τόμα ἐκκινῶντα πλείους περισσοτέρας, δηλαδὴ 230.108.931 φρ. Διὰ τὴν τηλεγραφικὴν δὲ ὑπηρεσίαν δαπανᾷ ἡ Γαλλία 4 ἐκατομ. διὰ δὲ τὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν δημοσπονδιακῶν σιδηροδρόμων Ἐλβετία δαπανᾷ 99 ἐκατομ. Μεγάλη πρὸς ἁπλούς ἢ Γερμανία, Αυστρίας καὶ Νορβηγία, ἔνθα τὸ μέγιστον μέρος τῶν σιδηροδρόμων γράμμάτων ἐκμεταλλεύεται ὑπὸ τοῦ κράτους οὗχὶ δὲ ὑπὸ τῶν ἐταιριῶν. Βαβυλῶν ἀπ' αὐτῆς τῆς ἀπόφασιν ἡ αὐτῆς καὶ συνάται τὰ ὀνομασθῆναι φαινομένων νικῇ. καθότι προϋποθέτει καὶ τὴν ἀνάλογον τῶν ἐσόδων αὐτῶν προερχομένην ἐξ εἰσληρῶν κ.λ. οὗχ ἥτοι ὅμως ἐπιφέρει τοὺς γεγονότας ἡ τοιαύτη ἐκμετάλλευσιν (σιδηροδρόμοι, τῆ ἔργων φοι κ.λ.) τὴν αὐξήσειν τῶν δημοσίων δαπανῶν.

B') λόγος ἦνε ἡ ὑπόθεσις τῆς τιμῆς τῶν πραγμάτων, μισθῶν κ.λ.

Γ') ἡ αὐξησης τοῦ πληθυσμοῦ.

Δ') ἡ τάσις τῶν δημοκρατικῶν συναγαγόντων πολιτῶν πρὸς ἀπαλλαγὴν ἢν κατέκρινε καὶ ὁ Ρουβεντῆφ 1908. λέγοντι αἱ βουλαι ἔξω τοῦτοῦ τὰς Κυβερνήσεως εἰς μεγάλῃ ὁδοῦ· τοῦτο ὅμως δύναται λαχθῆναι πρὸ παντός διὰ τὴν Γαλλίαν, ἔθνα βουλῇ ἀκούσθαι ἀλλότῳ δικαίῳ προστάσεως διηπάγναι παρὰσούει τι ἐκτελεστικὴν ἐξουσίαν ὄντως πρὸς ἀπαλλαγὴν.

Ε') Ἡ αὐξησης τοῦ δημοσίου χρε-
ους, ὡ συνεπαγομένη οὕτω καὶ ἐν
ἐν τούτοις προϋπολογισμοῖς συνεχῆ αὐ-
ξησιν τοῦ ποσοῦ τοῦ ἀπαιτούμενου
διὰ τὴν ὑπερχρέωσιν αὐτοῦ. Ἐν τῇ
Ἑλληνικῇ προϋπολογισμῷ τοῦ 1867
ἀνεγράφετο διὰ τὸ δημόσιον χρέος
πρὸς 1.300.000 δραχ. διὰ τὴν τῷ
ὑπερχρέωσιν ἐν τῇ προϋπολογισμῷ
τῷ 1908 λημμένοντα 35.698.109 δρα.
Διὰ τὸ δημοσίον χρέος τῆς Γαλλίας
τῇ 1900 ἠσημένοντα 40 εκατομμ. φρα-
νκῶν ἐν τῇ προϋπολογισμῷ τοῦ 1900
ἀνεγράφονταν πλέον των 1.300.000
000 φράγκων.

ΣΤΕ) Τὴν αὐξήσιν τῶν δαπανῶν
ὑπερβήθησιν καὶ ἡ αὐξήσις τοῦ ἐθνικοῦ
πλούτου, ὅστις ὑπολογιζόμενος
εἰς νόμισμα ἐν Γαλλίᾳ κατὰ τὴν ἀπο-
γύνην 1810—1905 περὶ ἑξέκκοντα ὑπολο-
γίζεται ὑπὸ τοῦ Leroy Beaulieu δ
ἠδὲ καὶ κατὰ 150%.

Z') Κυριώτατος ἑπίσης λόγος τῇ
αὐξήσεως τῶν δημοσίων δαπανῶν ἔστι

καὶ ἡ αὐξήσις τῶν στρατιωτικῶν δαπανῶν. Αὕτη παρατηροῦται ἐν μεγάλῃ πλάσματι κλίματι ἐπὶ ὅλους τοὺς προϋπολογισμοὺς τῶν διαφόρων κρατῶν.

Ἐν Ἀγγλίᾳ διὰ τὰ δύο στρατιω-
τικά ὑπουργεῖα αἱ δαπάναι ἀπὸ τοῦ
1817 ἡξήθησαν ὡς ἑξῆς:

၁၈၁၇	၁၈၁၇	£ ၁၇,၂၀၂.၂၀၀
> ၁၈၆၈-၆၉	>	> ၂၆,၈၅၁.၀၀၀
> ၁၈၈၁-၈၂	>	> ၃၈,၂၈၈.၀၀၀
> ၁၈၈၇-၈၈	>	> ၈၀,၄၉၂.၀၀၀
> ၁၈၉၆-၉၇	>	> ၄၀,၆၆၆.၀၀၀
> ၁၉၀၃-၀၄	>	> ၇၁,၉၇၆.၀၀၀

Ἐν Γαλλίᾳ διὰ τὰς στρατιώτικας

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ	ΕΤΟΣ	ΠΡΟΪΟΝΤΑ	ΕΤΟΣ	ΠΡΟΪΟΝΤΑ
1890	Διευρύνοντο	323.990.000	1890	323.990.000
1858	"	499.042.000	1858	499.042.000
1887	"	744.511.000	1887	744.511.000
1898	"	914.346.000	1898	914.346.000

1909 1.133.000.000
 ἤτοι αἱ δαπάναι τῶν δύο στρατιω-
 τικῶν ὑπουργείων ἐντός 80 ἐτῶν ἔτι
 τετραπλασιάσθησαν σχεδόν ἐν Γαλλίᾳ

Γενικώς δὲ εἰς ὅλα τὰ κράτη ἀπο-
ρροφάται σηματοποιούμεθα μέρῳ
προπολογισμῶν ὑπὸ τῶν δύο πο-
τικῶν ὑπουργείων περὶ σοβαρῶς με-
λετάται ὑπὸ τῶν οικονομολόγων, φι-
λανθρωπῶν καὶ εἰρηνοφίλων.
Ἐλθεῖσα αὐτὴ, ἡ χώρα οὐδετέρου, παρο-
σχεῖ κατεπληκτικὴν ἀδελφὴν τῶν
στρατιωτικῶν δαπανῶν, οὐκ ἐν-
τὸ 1875 ἦσαν μόνον 6.821.000 ὡς
ἀνῆλθον τόρα εἰς 39.575.000, καὶ
ὑπερκεντράτω ἀποδομένη.

Ἐξαιτῶν δὲ τις τοὺς τελευταίους
προϋπολογισμούς τῶν Βαλκανικῶν
κρατῶν, ἀναურίσκει ταραχὰς ποσῶς
ἀναγεγραμμένα διὰ τοὺς προϋπολογι-
σμούς τῶν δύο πολεμικῶν ὑπουργεί-
ων.

Ούτω ή Τουρκία τῷ 1909 ἐνῶ
 χεν ἔσδα 750 ἑκατομ. φρ. ἀνέλασεν
 40% διὰ στρατιωτικῆς δαπάνης,
 τοι φρ. 228.797.000.

Τῆς Ἑλλάδος αἱ δημόσιαι δαπάναι ἀπὸ τοῦ 1900—1909 ἤντησαν πρὸς τὰ 26 ἑκατομ., ὧσπερ αἱ τοῦ 1900 πολλοῖς εἰς τὰς στρατιωτικὰς δαπάναις, διὰ τὰς ὁποίας ἡθάθητι 27.032.000 (πρὸς τοὺς 1908) ἐπὶ προϋπολογισμοῦ 136 ἑκατομ. διὰ τὸν 1909

Ἡ Βουλγαρία ἐπὶ προϋπολογισμῷ
153 ἑκατομ. ἀναγράφει 25% δ.
στρατιωτικὰς δαπάνας, ὅλησθι 38 ἐκ.
τομῶν.

Ἡ δὲ Σερβία ἐπὶ προσόδων 10
644.000 (προϋπολ. τοῦ 1909) ἔλαβε
εἰς τὰ 38% διὰ τοιαύτης δαπάνης
δηλαδὴ 27.000.000.

Ἡ αὐξήσις τῶν δημοσίων δαπανῶν
ἦγε, ὑποβόησον, διὰ τῆς ἐπιφάνειας καὶ τῆς
αὐξήσεως τῆς πορολογίας ἀποφύγετε, ὡς
ἀποφύγετε, ὁ μόνος σχεδὸν πᾶσι
πρὸς κάλυψιν τῶν δαπανῶν ἦγε, ὁ
πρὸς, τῆς δημοσίας περιουσίας τῶν
πορολογίας γὰρ τῶν ἐν τῇ ἐπιφάνειας

σμένων εξαίρέσεων—ούσης ελαφύς
σημάντου. 'Εν Πρωσσία μόνον ἀνε-
ρίσκει τις τὸ περισσότερον μέρος τοῦ
προϋπολογισμοῦ καλυπτόμενον δι-

της δημόσιας περιουσίας, και έν Ρω-
σία δε τα 60%, εισπραττόμενα έξ, φ-
ρολογίας. Ταύτα όμως ήνε έξαιρετικά
και ό κανών ήνε ότι θιά τής "φορο-
γίας καλύπτονται όλοι σχεδόν αι δημ-
οις δαπάναι. Πολύ δεικνύσι δέ καί
Nitti, καθηγητής του Πανεπιστημίου
της Νεαπόλεως λέγει «δ φόρος
νέ δαφώριστος φίλος μας άπό της σι-
μης της γεννησιώσεως μας μέχρι τ
σταιγμής του θανάτου μας».

Βεβαίως δὲν φορολογοῦνται οὐ

ΓΕΝΝΑΙΟΥΣ ΕΡΑΝΟΥΣ ΔΙΑ ΤΗΝ Α ΚΥΠΡΙΑΚΗΝ ΠΥΡΟΒΟΛΑΡΧΙΑΝ

